

Univerzita
Pardubice
Fakulta
zdravotnických studií

Posudek oponenta závěrečné práce (bakalářská práce)

Název práce: **Specifika v přístupu k osobám s autismem**

Autor práce: **Michaela Vašíčková**

Studijní program: **B5341 Ošetrovatelství**

Studijní obor: **Všeobecná sestra**

Akademický rok: **2015/2016**

Oponent práce: **Mgr. Linda Říhová**

Kritéria hodnocení práce	Hodnocení					
	1	1-	2	2-	3	N
Teoretický úvod						
<i>Kvalita, odborná úroveň, vztah k tématu</i>		x				
<i>Členění kapitol, návaznost</i>		x				
<i>Práce s odbornou literaturou</i>		x				
<i>Rozsah</i>	x					
Metodika						
<i>Cíle práce</i>					x	
<i>Výzkumné otázky, event. hypotézy u diplomových prací</i>						x
<i>Vhodnost a správnost použitých metod</i>						x
<i>Popis, vysvětlení použitých metod</i>				x		
Prezentace výsledků						
<i>Správnost, přesnost</i>						x
<i>Přehlednost, jasnost</i>				x		
Diskuze						
<i>Kvalita, odborná úroveň</i>						x
<i>Práce s odbornou literaturou, srovnání s jinými výsledky</i>					x	
<i>Rozsah</i>					x	
Závěr						
<i>Shrnutí zjištěných skutečností</i>					x	
<i>Dosažení stanovených cílů</i>					x	
<i>Význam pro praxi, osobní přínos</i>					x	
Formální stránka práce						
<i>Dodržení směrnice, šablony</i>	x					
<i>Stylistika</i>			x			
<i>Gramatika</i>		x				
<i>Kvalita obrázků, grafů, tabulek, příloh</i>			x			

Stručné slovní vyjádření k hodnocení závěrečné práce:

Teoretická část je čtivá, přiměřeně obsáhlá a může čtenáři sloužit k vytvoření základní představy o autismu a specifickém přístupu k autistům. Tato část je pro výzkum dobrou oporou.

Výzkumnou část hodnotím jako výrazně slabší. Výzkum je poměrně prostý, **pro úroveň kvalifikační práce podprůměrný**. Výzkumné cíle a otázky nejsou příliš ambiciózní a **v práci se nedozvíme, k čemu mají výsledky sloužit v praxi**. V závěru se pak ani žádná doporučení pro praxi nedozvíme.

Studentkou sestavený výzkum – metodika, dotazník a vyhodnocování výsledků má několik chyb.

Výzkumná otázka č. 1. *Znají NLZP z dětských oddělení komunikační přístup k dětem/osobám s autismem?*

U otázek, kde studentka posuzuje správnost odpovědí respondentů, **nezajistila, že respondentky nebudou od sebe opisovat, radit si a nevážíla, že si mohou informace získat a předat**.

Z většiny studentkou zvolených otázek pro tuto výzkumnou otázku **nejde usoudit, zda komunikační přístup znají nebo neznají**. Otázky pokládá tak, že v nich nemůže rozpoznat správnost odpovědi, čiliže znalost. **Otázky v dotazníku většinou nekorespondují s výzkumnou otázkou. Správný závěr z výsledků nelze učinit.**

- U odpovědi *Jak byste informovala autistické dítě, které má jít na výkon* je špatně, že studentka dává na výběr pouze jednu odpověď. Otázka je **položena tak obecně, že neexistuje pouze jedna správná odpověď**.
- U otázky, *zda si respondent myslí, že je nutné při komunikaci s autistickým dítětem mít přítomného rodiče nebo psychologa* nespecifikuje situaci. **Odpovědi zjišťuje spíše potřebu respondentky a ne znalost správného postupu**. Může to být pokaždé jinak. Příhodnější by bylo, kdyby se NLZP ptala, jaké situace jsou pro ně náročné a v čem by si přáli být vzdělávání. Opět do praxe nepoužitelný závěr.
- Otázka *Máte možnost dalšího vzdělávání o autistech?* nepatří do výzkumné otázky, zda mají znalost přístupu k autistovi. K tomu se domnívám, že zmíněné možnosti jsou pro každého, nicméně zásadní je chtít a mít zdroje (čas a peníze). Užitečnější by bylo ptát se, co by je opravdu zajímalo. Nebo se ptát na zkušenosti rodičů, co NLZP neumí a pro kvalitní péči by bylo dobré znát.

Výzkumná otázka č. 2 *Kolik NLZP se setkalo při své práci s autistou? nemá odpověď v otázce č. 10, jak studentka píše.*

Otázka 10 *Setkáváte se v dnešní době s autisty více než za posledních 5 let?* je špatně položena. Pro to, abychom mohli jednoznačně odpovědět, není srozumitelné co je dnešní doba (každý to může pojmout jinak) a kdy končí těch posledních pět let. Studentka dále nezvažuje, že to nemusíme vědět, že jsme se s autistou potkali a také si to nemusíme správně pamatovat. Pak výsledky nejsou validní. Závěry, které dělá, není možné uznat. Usuzovat, z této výzkumné otázky na to, zda to odpovídá současnému trendu je chybné.

U výzkumné otázky č. 3 *Mají-li na dětských odděleních pomůcky ke komunikaci s autistou/osobou s autismem?* studentka nedotazuje herní specialisty, psychology či oddělení vzdělávání a výchovy, kteří mohou mít větší přehled o vhodných pomůckách a jejich dostupnosti a nezvažuje, že si pomůcky rodiče mohou donést sami, a nebo že se některé dají nakreslit operativně na místě dle individuální potřeby dítěte a situace.

Vzhledem ke zmíněným chybám považuji výzkumnou část za nevyhovující. Doporučuji přepracovat.

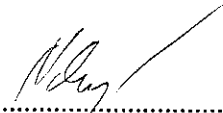
Univerzita
Pardubice
Fakulta
zdravotnických studií

Doplňující otázky pro obhajobu závěrečné práce:

1. Proč jste zvolila právě tyto výzkumné otázky? Jaký jste s nimi měla záměr do praxe?
2. Jaké pomůcky pro komunikaci s autisty na vybraných odděleních byste doporučila? (co nejkonkrétněji?)

Výsledná klasifikace (výborně, výborně minus, velmi dobře, velmi dobře minus, dobře, nevyhověl)	Nevyhověl.
---	-------------------

Dne: 10.8.2016

.....
Podpis